

SAMORZĄDOWE KOLEGIUM ODWOŁAWCZE
ul. Częstochowska 12
62-800 KALISZ
NIP 618-10-07-918 tel./fax 62 757 63 01

Przewodnicząca
Wpłynęło

W PŁY NĘ Ł O
URZĄD GMINY BRZEZINY
Referat Organizacyjny

data 22. 09. 2016
wpływu

nr z rejestru przesyłek wpływających 2767
liczba załączników 2016

Kalisz , dnia 26 lipca 2016r.

Za dowodem doręczenia

Nr SKO- 4220A/ 24/16

DECYZJA

Samorządowego Kolegium Odwoławczego w Kaliszu.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze w składzie :

Przewodniczący : Wiesława Gomułka –spr.

Członkowie : Iwona Chojnacka

Izabela Kosior

po rozpatrzeniu na posiedzeniach w dniach 16 czerwca oraz 26 lipca 2016r. odwołania Karoliny Wągrowskiej , reprezentowanej przez pełnomocnika radcę prawną Grażynę Mituta od decyzji Wójta Gminy Brzeziny z dnia 19 kwietnia 2016r. Nr RGiRL.6220.4.2015 o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie fermy drobiu do obsady 294,504DJP w miejscowości Piegonisko-Wieś na działkach nr 259/3 i 256/2 , obręb 0013 Piegonisko-Wieś, gmina Brzeziny - działając na podstawie art. 1, 17 ust. 1 i 18 ust. 1 ustawy z dnia 12 października 1994r. o samorządowych kolegiach odwoławczych (tekst jedn. Dz.U. nr 79, poz. 856 z 2001r.) oraz art. 127 § 2 i art.138 § 2 kodeksu postępowania administracyjnego

- p o s t a n a w i a -

- uchyla zaskarżoną decyzję i przekazuje sprawę organowi I instancji do ponownego rozpoznania .

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżoną decyzją organ I instancji nie uwzględnił wniosku Karoliny Wągrowskiej i odmówił ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia polegającego na rozbudowie fermy drobiu do obsady 294,504 DJP w miejscowości Piegonisko–Wieś na terenie działek nr 259/3 i 256/2.

W uzasadnieniu rozstrzygnięcia wskazano, że najbliższa zabudowa mieszkaniowa położona jest w odległości ok. 20m od granicy nieruchomości, na której planowana jest inwestycja. Brak możliwości całkowitego wyeliminowania emisji odorów oraz ich wpływu na zdrowie i samopoczucie ludzkie uzasadnia

uwzględnienie sprzeciwów lokalnej społeczności i wydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla planowanego przedsięwzięcia.

Ze stanowiskiem organu nie zgodził się Inwestor.

Rozstrzygnięciu organu I instancji zarzucono wydanie decyzji z naruszeniem zasad postępowania określonych w art. 7, art. 8 i art. 80 k.p.a. poprzez dokonanie błędnej i dowolnej oceny przedłożonego materiału dowodowego oraz naruszenie art. 77 ust.1 i art. 80 ust.1 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach na środowisko poprzez wydanie decyzji odmawiającej ustalenia środowiskowych uwarunkowań pomimo braku zaistnienia takich przesłanek, gdyż przedłożony materiał dowodowy oraz uzyskane w toku postępowania uzgodnienia wyraźnie wskazują, że decyzja ustalająca środowiskowe warunki realizacji inwestycji powinna zostać wydana.

Jak wskazano w uzasadnieniu odwołania sprzeciw co do realizacji przedsięwzięcia wniesiony przez strony lub członków społeczeństwa biorącego udział w postępowaniu, nie może stanowić podstawy do odmowy wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach. Katalog sytuacji, w których może nastąpić odmowa ustalenia środowiskowych uwarunkowań został wyraźnie określony w ustawie z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2013r., poz.1235 ze zm.), a skoro w przedmiotowej sprawie nie występują przesłanki negatywne, to organ zobowiązany był uwzględnić wniosek i ustalić środowiskowe uwarunkowania biorąc pod uwagę wyniki uzgodnień i opinii ustalenia zawarte w raporcie oraz wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa.

W związku z powyższym w odwołaniu wniesiono o uchylenie decyzji organu I instancji i ustalenie środowiskowych uwarunkowań realizacji przedsięwzięcia, względnie uchylenie decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Samorządowe Kolegium Odwoławcze po rozpoznaniu sprawy zauważa co następuje:

Odwołanie podlega uwzględnieniu.

Zgodnie z art. 138 § 2 k.p.a. organ odwoławczy może uchylić zaskarżoną decyzję w całości i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania, gdy decyzja ta została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy może mieć istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. Taka sytuacja ma miejsce w omawianej sprawie ponieważ organ I instancji nie wyjaśnił w sposób dostateczny zajętego stanowiska.

Ponadto zgodnie z zasadą wynikającą z art. 15k.p.a. postępowanie administracyjne jest dwuinstancyjne, a to oznacza, że każda ze stron ma prawo do rozpoznania

sprawy w jej całości w postępowaniu przed organem I i II instancji. Właściwe wypełnienie zasady dwuinstancyjności wymaga podjęcia nie tylko dwóch rozstrzygnięć różnych organów, lecz zakłada podjęcie decyzji w wyniku przeprowadzenia przez każdy z organów postępowania umożliwiającego osiągnięcie celów, dla których postępowanie jest prowadzone. Istotne jest zatem by przeprowadzono dwukrotne postępowanie, w toku którego dwukrotnie oceniono by przedłożone dowody oraz przeanalizowano przedłożone argumenty i opinie, a w konsekwencji wydano decyzję, która najlepiej będzie odpowiadać prawu, interesowi publicznemu oraz słusznym interesom strony.

Przechodząc na grunt ustawy z dnia 3 października 2008r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz ocenach na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016r., poz. 353) stwierdzić należy, że postępowanie w sprawie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach na realizację przedsięwzięcia wszczyna się na wniosek podmiotu planującego realizację przedsięwzięcia.

Planowane przedsięwzięcie obejmuje rozbudowę istniejącej fermy drobiu o dodatkowy kurnik o powierzchni wynoszącej 760m², w którym utrzymywany będzie drób w ilości do 15.000szt. Po realizacji inwestycji na terenie fermy funkcjonować będą 3 kurniki, 2 kotłownie, 5 silosów na paszę, budynek magazynowy, zbiornik na ścieki bytowe, 2 zbiorniki na odcieki z mycia i dezynfekcji pomieszczeń inwentarskich i miejsc załadunku pomiotu. Docelowa obsada ma wynieść 294,504 DJP. W związku z powyższym planowane przedsięwzięcie należy do przedsięwzięć mogących zawsze znacząco oddziaływać na środowisko - § 2 ust.1 pkt 51 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 71).

Dla tego typu przedsięwzięć sporządzenie raportu i przeprowadzenie oceny oddziaływania na środowisko jest obligatoryjne.

Zgodnie z art. 77 ust.1 jeżeli jest przeprowadzana ocena oddziaływania na środowisko, przed wydaniem decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach organ właściwy do wydania decyzji :

- uzgadnia warunki realizacji przedsięwzięcia z regionalnym dyrektorem ochrony środowiska,

- zasięga opinii organu, o którym mowa w art. 78, w przypadku przedsięwzięć wymagających decyzji, o których mowa w art. 72 ust.1 pkt 1-3 i 10-19.

Wymagane uzgodnienia dokonywane są przez właściwe organy w oparciu o wniosek, raport oddziaływania inwestycji na środowisko i jego ewentualne uzupełnienia oraz wypis i wyrys z miejscowego planu bądź informację o jego braku dla danego terenu.

Stosownie zaś do treści art. 80 ust.1 i 2 ustawy, jeżeli była przeprowadzona ocena

na środowisko organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach, biorąc pod uwagę:

- 1) wyniki uzgodnień i opinii, o których mowa w art. 77 ust.1;
- 2) ustalenia zawarte w raporcie o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko;
- 3) wyniki postępowania z udziałem społeczeństwa;
- 4) wyniki postępowania w sprawie transgranicznego oddziaływania na środowisko, jeżeli zostało przeprowadzone.

Właściwy organ wydaje decyzję o środowiskowych uwarunkowaniach po stwierdzeniu zgodności lokalizacji przedsięwzięcia z ustaleniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego, jeżeli plan ten został uchwalony (art. 80 ust.2).

Jak wynika z akt sprawy teren inwestycji nie jest objęty postanowieniami miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Faktyczne zagospodarowanie terenu, na którym planuje się przedsięwzięcie jest charakterystyczny dla krajobrazu rolniczego. Bezpośrednie sąsiedztwo stanowią: od strony północnej tereny rolne z lasami, od strony wschodniej tereny rolne oraz zabudowa zagrodowa w ruinie (działka nr 255), od strony drogi południowej droga lokalna i dalej tereny leśne, od strony zachodniej tereny rolne oraz teren zabudowy zagrodowej (działka nr 259/6). Najbliższa zabudowa mieszkaniowa w zabudowie zagrodowej jest położona na działce sąsiadującej z przedmiotową inwestycją w odległości ok.34m. Dopuszczalne poziomy hałasu na granicy w/w terenu nie powinny przekroczyć 55dB w porze dnia i 45dB w porze nocy.

Zabudowa ta została uwzględniona w uzupełnieniu raportu. Przedłożone wyniki obliczeń akustycznych przy zastosowaniu betonowego ekranu akustycznego o wysokości co najmniej 2m wzdłuż granicy przedmiotowych działek wskazują, że na granicy terenów objętych ochroną inwestycja nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku zarówno w porze dnia, jak i nocy.

W raporcie przedstawiono oddziaływanie przedmiotowego przedsięwzięcia na stan zanieczyszczenia powietrza. W raporcie uwzględniono emisję amoniaku siarkowodoru i pyłu z procesów chowu w kurnikach istniejących, jak i w projektowanym oraz dwutlenku azotu, dwutlenku siarki, tlenku węgla i pyłu z kotłów opalanych węglem kamiennym o mocy 250kW i 170kW. Przedłożono sposób gospodarowania odpadami na poszczególnych etapach inwestycji, w tym sposób postępowania ze zwierzętami padłymi. Wskazano sposób zagospodarowania powstałego w wyniku hodowli pomiotu oraz rozwiązania minimalizujące uciążliwości związane z jego usuwaniem po cyklu hodowlanym. Przeprowadzono ocenę oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko gruntowo-wodne i środowisko przyrodnicze.

W oparciu o przedłożony raport oraz złożone uzupełnienia Regionalny Dyrektor

Ochrony Środowiska w Poznaniu w postanowieniu z dnia 26 lutego 2016r. Nr WOO-I.4242.208.2015.BR.8 uzgodnił realizację przedsięwzięcia i określił warunki jego realizacji, przy zachowaniu których przedsięwzięcie nie powinno negatywnie oddziaływać na środowisko. Podobne stanowisko zajął w sprawie Państwowy Powiatowy Inspektor Sanitarny w Kaliszu w opinii z dnia 22 grudnia 2015r.

Wobec powyższego wskazanie za podstawę decyzji odmownej brak możliwości całkowitej eliminacji emisji odorów nie stanowi uzasadnienia decyzji w rozumieniu art. 107 K.p.a.

W świetle obowiązujących regulacji prawnych stwierdzić należy, że decyzja o środowiskowych uwarunkowaniach jest decyzją związaną, co oznacza, że w przypadku wykazania, że przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko organ winien uwzględnić wnioski i ustalić środowiskowe warunki realizacji przedsięwzięcia. Decyzja ta sama w sobie nie daje podstaw do realizacji inwestycji, wskazuje jedynie, że określone w niej warunki realizacji mające na celu ochronę środowiska muszą być respektowane w przypadku uzyskania pozytywnej decyzji o warunkach zabudowy oraz uzyskanego w jej następstwie pozwolenia na budowę.

Nie można bowiem pominąć, że decyzja o odmowie ustalenia środowiskowych uwarunkowań zgody na realizację przedsięwzięcia może być wydana jedynie w przypadkach określonych w ustawie.

Mianowicie organ odmawia zgody na realizację przedsięwzięcia w przypadkach ściśle określonych w ustawie i należą do nich:

- niezgodność lokalizacji przedsięwzięcia z planem zagospodarowania przestrzennego (art.80 ust.2 ustawy);
- odmowa uzgodnienia warunków realizacji przedsięwzięcia przez organ współdziałający (art.80 ust.1 pkt 1 w zw. z art. 77 ust.1);
- brak zgody wnioskodawcy na realizację przedsięwzięcia w innym wariantcie niż proponowany przez wnioskodawcę, w sytuacji, gdy organ skorzysta z możliwości określonej w art. 81 ust.1;
- wykazaniu znaczącego negatywnego oddziaływania na obszar Natura 2000 przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art.34 ustawy o ochronie przyrody (art. 81 ust.2);
- wykazaniu, że przedsięwzięcie może spowodować nieosiągnięcie celów środowiskowych zawartych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza, przy jednoczesnym braku spełnienia przesłanek z art. 38 j ustawy Prawo wodne (art.81 ust.3).

W zaskarżonym rozstrzygnięciu organ nie wykazał, że zaistniały podstawy do wydania decyzji odmawiającej zgody na realizację przedsięwzięcia. Nie wyjaśniono bowiem z jakich względów przedłożony w sprawie raport nie może stanowić podstawy do oceny wpływu przedsięwzięcia na środowisko, jak również

z jakich względów nie dano wiary uzgodnieniu przedsięwzięcia przez Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Poznaniu. Stosownie do uzgodnienia RDOŚ z przedłożonych w raporcie obliczeń rozprzestrzeniania substancji w powietrzu wynika, że wielkość emisji substancji do powietrza ze źródeł związanych z eksploatacją fermy, nie będą powodować przekroczenia wartości odniesienia substancji w powietrzu, w tym dopuszczalnych częstości przekroczeń, określonych w rozporządzeniu Ministra Środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2010r. nr 16, poz. 87) poza terenem, do którego Inwestor posiada tytuł prawny oraz że będą dotrzymane standardy jakości powietrza określone w rozporządzeniu z dnia 24 sierpnia 2012r. w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. z 2012r.,poz.1031), a w związku z tym spełnione będą wymagania w zakresie ochrony powietrza określone w przepisach prawa. Przy spełnieniu warunków przedstawionych w uzgodnieniu RDOŚ inwestycja nie będzie powodowała przekroczenia dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku na najbliższych położonych terenach objętych ochroną akustyczną w myśl rozporządzenia Ministra Środowiska w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (t.j. Dz.U. z 2014, poz.112). Realizacja inwestycji zgodnie z zapisami w raporcie i warunkami realizacji określonymi w postanowieniu RDOŚ nie będzie naruszać przepisów w zakresie gospodarki odpadami. W świetle dokonanego uzgodnienia realizacja przedmiotowego przedsięwzięcia nie będzie miała też negatywnego wpływu na osiągnięcie celów środowiskowych określonych w planie gospodarowania wodami na obszarze dorzecza Odry. Również zgodnie ze stanowiskiem RDOŚ planowana inwestycja jako położona przy granicy obszaru chronionego krajobrazu „Dolina rzeki Prośny” nie będzie negatywnie oddziaływać na ten obszar. Ponadto ze względu na lokalizację inwestycji poza obszarami Natura 2000 (najbliższym położonym obszarem jest oddalony o ok.22km od terenu inwestycji obszar specjalnej ochrony ptaków Zbiornik Jeziorsko) planowana inwestycja nie będzie negatywnie oddziaływać na gatunki, siedliska gatunków lub siedliska przyrodnicze obszarów Natura 2000, integralność obszarów Natura 2000 lub ich powiązanie z innymi obszarami.

Wobec przytoczonych okoliczności obowiązkiem organu było wykazanie z jakich względów i w oparciu o jakie dowody to uzgodnienie zostało uznane za niewiarygodne i to w zakresie uniemożliwiającym ustalenie środowiskowych uwarunkowań omawianego przedsięwzięcia.

Jak wynika z akt sprawy omawiane przedsięwzięcie (w oparciu o wniosek, przedłożony raport wraz z uzupełnieniem) pod względem wymagań higienicznych i zdrowotnych zostało pozytywnie zaopiniowane przez Państwowego Powiatowego Inspektora Sanitarnego w Kaliszu. W opinii

sanitarnej z dnia 22 grudnia 2015r. Nr ON.NS.72.4.11.2015. stwierdzono, że zamieszczone w raporcie obliczenia stanu zanieczyszczenia powietrza, spowodowanego przez emisję pyłu zawieszonego, amoniaku i siarkowodoru nie przekroczą wartości dopuszczalnych określonych w rozporządzeniu Ministra środowiska z dnia 26 stycznia 2010r. w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz.U. nr 16 , poz. 87) poza teren, do którego inwestor posiada tytuł prawny. Stosownie do opinii sanitarnej Ferma , zgodnie z przedstawioną analizą akustyczną , nie powinna przekroczyć dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku, w strefach mogących być zagrożonymi w porze dziennej i nocnej zgodnie z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007r. w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu (Dz.U. z 2014r., poz.112). Ferma będzie źródłem emisji substancji odorowych do środowiska, co może powodować pewną uciążliwość zapachową. Jednak w obecnym stanie prawnym brak w tym zakresie odniesień normatywnych. Na tle omawianej sprawy nie można pominąć, że postępowanie uzgodnieniowe, wymagane przepisami art.77 ust.1 ustawy, prowadzone jest przez organy wyspecjalizowane i wyposażone w odpowiednią wiedzę. Przy czym stanowisko organu uzgadniającego (RDOŚ) jest wiążące dla organu prowadzącego postępowanie główne, wyraża się bowiem w niemożności wydania przez organ prowadzący postępowanie w sprawie oceny oddziaływania na środowisko decyzji pozytywnej w przypadku negatywnego stanowiska organu uzgadniającego , a także w sposób odmienny niż to uczynił organ uzgadniający (vide: wyrok WSA w Poznaniu z dnia 30 czerwca 2011r. , sygn. akt IV SA/Po 1027/10; wyrok WSA w Poznaniu IV SA/Po 320/12 z dnia 30 sierpnia 2012r.).

Przedmiotowa sprawa dotyczy ustalenia środowiskowych uwarunkowań dla przedsięwzięcia mogącego zawsze znacząco oddziaływać na środowisko i jak wynika z akt sprawy Inwestor wraz z wnioskiem przedłożył raport o oddziaływaniu przedsięwzięcia na środowisko. Ocena przedłożonego raportu oraz złożonych uzupełnień , w zakresie spełnienia wymogów określonych w art. 66 ustawy należy do organu prowadzącego postępowanie. Z przedłożonych akt sprawy, a szczególnie z uzasadnienia decyzji, nie wynika aby organ dokonał analizy przedłożonych w raporcie rozwiązań odnośnie zminimalizowania uciążliwości odorowych. A w tym zakresie istotne znaczenie ma rodzaj technologii chowu , wskazane w raporcie zabezpieczenia chroniące środowisko oraz miejsce usytuowania inwestycji.

Oparcie decyzji na podstawie prawdopodobieństwa uciążliwości i szkodliwości odorów, bez jakichkolwiek własnych ustaleń, nie stanowi uzasadnienia decyzji o jakim mowa w art. 107 § 3 k.p.a. Uzasadnienie faktyczne powinno zawierać wskazanie faktów , które organ uznał za udowodnione, dowodów na których się oparł oraz przyczyn z powodu których przedłożonym dowodom odmówił wiarygodności i mocy dowodowej.

W toku ponownie prowadzonego postępowania organ winien przeprowadzić ocenę przedłożonego raportu w zakresie wymogów określonych w art. 66 ustawy o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (t.j. Dz.U. z 2016, poz.353) i przypadku stwierdzenia jakichkolwiek braków wezwać inwestora do złożenia stosownych wyjaśnień.

Jak wyżej wskazano opinia społeczeństwa winna być uwzględniona w procesie wydawania decyzji środowiskowej (podlega ocenie organu prowadzącego postępowanie), jednak sam sprzeciw społeczności lokalnej nie może przesądzać o odmowie wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach realizacji przedsięwzięcia. Negatywne stanowisko społeczeństwa może wpływać na uwarunkowania i wymogi decyzji. Organ może bowiem nałożyć dodatkowe obowiązki, aby zapewnić ograniczenie emisji substancji odorowych na teren sąsiedni.

Wskazane wyżej uchybienia oraz konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy przekracza ramy postępowania odwoławczego, co wypełnia przesłanki z art. 138 § 2 k.p.a.

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.

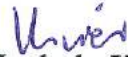
Decyzja niniejsza jest o s t a t e c z n a .

Stronom służy prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu

Administracyjnego w Poznaniu w terminie 30-tu dni od daty otrzymania decyzji, za pośrednictwem Kolegium Odwoławczego

(Iwona Chojnacka)

(Wiesława Gomułka)

(Izabela Kosior)

Otrzymują :

- 1.Karolina Wągrowka
2. Grażyna Mituta (pełnomocnik)
- 3.Gmina Brzeziny – Drogi gminne
4. Starosta Kaliski - Skarb Państwa
- 5.Piotr Ficner
- 6.Izabela Ficner
- 7.Zenon Szych
- 8.Anna Szych
- 9.Roman Marszałek
- 10.Wojciech Szostakowski
- 11.Krystyna Szostakowska
12. Sołtys wsi Brzeziny

- w celu publicznego ogłoszenia
13. Wójt Gminy Brzeziny (x 3)
- w celu wywieszenia na tablicy ogłoszeń Urzędu Gminy Brzeziny
 - w cel umieszczenia na stronie BIP Urzędu Gminy Brzeziny
14. BIP SKO i tablica ogłoszeń SKO
- 15.a/a

Do wiadomości :

1. Bogdan Marszałek